

pesnik svoja domorodna in človekoljubna čuvstva, naslajati se o krasnih opisih primorskega zemljišča in podnebja ter diviti se otmeni hrvaščini.

Mnoge predmete so že neštetokrat drugi pesniki obdelali. (»Ljutica« prikazuje dekle, ki se ovija moža kakor kača; »Romanetto« je občinstvu znan iz Leoncavallove opere »Pagliacci«.) Tudi vsakdanjosti srečavamo (»Bevi Kate«, U Zoru, Tragedija etc.). Nekatere črtice so lepo zasnovane, a kvarijo jih posameznosti. »Legenda o majčinem poljubu« je prav lepa, a kvari jo razlaganje, da je Adamov poljub postavil Bog na ustne majčine. V nekaterih prevladuje pesimizem (Magle), ali pa sentimentalnost, ki ni vedno upravičena. Posebno pomiluje pesnik dekleta, ki se pogube, a ne pomisli, da niso vedno le zapeljivci krivi, nego po njegovih lastnih spisih silijo dekleta sama v nesrečo. Rodoljubje zavaja pisatelja v pristransko sodbo o tujcih (n. pr. »Nekoč i sada«). — Najnaravnejše so ter se čitatelja najglobokeje dojemajo one slike, ki nam predočujejo narodnostne prilike v Primorju, gnev nad izrodi, ognjevito ljubav do domovine in do človeštva, plemenitost mišljenja (n. pr. Sretio sam, Smije handžar, Pjesmi živog naroda, Šarov, Demonski cjelov). Pesnik priporoča svojim rojakom resno delo (Mravi), ponos (Lav). Vsebina je zelo mnogovrstna in osvedočeni smo, da bod vsak čitatelj zadovoljen z veliko večino črtic knjigo položil iz roke, ker se gladko čita in kažejo črtice plemenito srce pisateljevo.

R. Perušek.

Rat Hrvata s Magjarima godine 1848—9. Naklada Dioničke tiskare u Zagrebu. 1902. Pisatelj te zgodovinske razprave pripoveduje v poljudnem slogu vojaške operacije avstrijske vojske l. 1848.—49. proti Ogram. Knjiga je namenjena ljudstvu; pisatelj ne razpravlja raditega zamotanih političnih razmer, ampak navaja le suhoparno fakta, katera včasih razvršča brez vsake notranje zveze. Ta knjiga popolnjuje nekoliko tudi znano zgodovinsko razpravo: Hrvatski pokret g. 1848. V ospredju vseh dogodkov stoji junaška postava bana Jelačića, rešitelja monarhije v onih nevarnih časih, zato je tudi popolnoma prav, da nas predgovor seznanja z življenjem tega slavnega Hrvata. Sredi decembra 1848. l. se je začela vojna z Ogrji. Tu začenja neimenovani pisatelj opisovati čine hrvaških vojakov, slika Jelačićevi zmagi pri Babolni in Mooru in svečani njegov vohod v Budim-Pešto. Glavni poveljnik avstrijske vojske, knez Windischgrätz, je vedno zavidal generala Jelačića radi njegovih krasnih uspehov, zato mu je zapovedal po predaji glavnega ogrskega mesta, da mora svoje Hrvate uvrstiti v različne polke, meneč, da s tem prepreči nadaljnje Jelačićeve uspehe. Dočim se pisatelj prej ni veliko oziral na dogodke v drugih krajih Ogrske, ampak je samo sledil Jelačiću v Budim-Pešto, se zanima sedaj za vse operacije, pri katerih sodelujejo Hrvati. Omenja praske na severni Ogrski, na Sedmograškem, v vzhodni Ogrski, stališče Srbov, bitke okoli Komorna, revolucionarno gibanje Košutove stranke, ravnanje Jelačićevo v južnozahodni Ogrski in skupno prodiranje avstrijsko-ruske vojske proti ustaškim četam, ki so se morale pri Vilagosu vdati. Knjiga, ki jo krasi 16 slik, ne prinaša nič novega, ampak je samo stvor iz različnih tiskanih virov.

Fr. Komatar.

Do sedaj neznana slovenska knjiga. V ljubljanski licejski knjižnici se nahaja pod sign. II. C, g, 23.870 »Buque sa brati, inu moliti Slavenskem shovnirjam na Shtajerskemu, Koroshkemu, inu Kraynskemu ommislene. Na Dunaju. Stiskane per Christianu Grošerju 1799«. 16°, 189 + 3 str. — Knjižica je brez sumnje prevod iz nemščine; jezik in pravopis